

نوشته‌های او رسید و از طرف ابو عبدالله جرجانی جواب کافی و شافی داده شد که بصورت یک کتاب در آمده و در نامه دانشوران ادعا شده که این کتاب در اصفهان موجود است واز چاپ و محل خصوصی آن اطلاعی بددست نداده است .

گویند عده‌ای از معاصرین شیخ او را تکفیر کرده‌اند که قاضی نورالله شوشتاری جواب داده که مکفرین شیخ تماماً سنی بوده‌اند زیرا با تهدید که سرمنشاء آن قوای فوق العاده سلطان محمود غزنوی بود و تطمیع امراء و علماء اهل جماعت و سنت شیخ از دامن اهل بیت طهارت دست نکشید چنان‌که این شعر از منشات حال اختصار او است.

واندر پی عشق عاشق انگیخته‌اند
با جان روان بوعلی و مهرعلی
چون شیر و شکر بهم در آمیخته‌اند
تا باده عشق در قبح ریخته‌اند
ایضاً :

بر صفحه چهره‌ها خط لم یزلی
یک لام دو عین با دویای معکوس
معکوس نوشته است نام دو علی
از حاجب و عین اتف با خط جلی
ابن خلکان از کمال الدین یونس نقل کرده که علام ادوله شیخ را مغلقاً زندانی
نمود و در حبس فوت نمود .

ولی مورخ خزرجی و قطب الدین لاھیجی این ادعا را تکذیب کرده‌اند.
نامه دانشوران - دهخدا - مجالس المؤمنین - روضة الصفا - و بعضی کتب دیگر.
پانزدهمین مروج برای اسم ابن عقده در کتاب نامه دانشوران تناسبی ذکر نشده
ابن عقده و در ماده عقد نیز در کتب لغت تناسبی برای موسوم شدن شخص

بابن عقده دیده نشده ولی در کتاب لغت اقرب الموارد در صفحه ۸۰۸ چاپ جدید العقدة
الولاية على اليد تعبير و معنی شده و از این معانی است هلك اهل العقد و رب الکعبه يعني
بغدادی کعبه قسم که ولات و حکام هلاک شدند میتوان حدس زد که شاید یکی از پدران
احمد بن محمد حاکم و والی نقطه‌ای بوده و اولادش بابن عقده و بنی العقده يعني فرزندان
امیر و یافر زندان امیر معروف شده باشند هانند امامزاده و شاهزاده و امیرزاده و امثال
آن که در عربی و فارسی نظائر زیاد دارد چنان‌که گوئی یکی از سادات عظام که مؤلف

کتاب عمده‌الطالب عربی است و فارسی آن نیز بدون نام مترجم طبع و نشر شده است با بن‌الروهیه معروف است بدین مناسبت که مادرش از مخدرات روم بوده و جدش حضرت عبدالعظیم حسنی حسن بن زید با امیر معروف است زیرا مدتها در مدینه سمت امارت از طرف خلفای او لیه عباسی را داشته است.

واگر گفته شود پس چرا بلغت غیر‌مانوس متولی شده‌اند و بطور ساده ابن‌الامیر و ابن‌الحاکم نگفته‌اند جواب آن است که در نقاط مختلف عرب نشین لغات مختلفه بکار می‌رود و در کتب تاریخ و ادبیات دیده شده که در یک نقطه سلطان را شیخ و در نقطه‌ای دیگر امیر و در جای دیگر ملک می‌گویند.

و یا اقوام مختلف یا کشخ را هر کدام به لغت خودشان بنامی خطاب مینمایند و امروزهم این رویدر کشور عربی کاملاً مجری است و حتی در صدر اسلام هم سابقه مفصلی دارد که مذکور خواهم شد.

نامه‌دانشوران بمناسبت جارودی معرفی شدن این عقده اجمالی از معتقدات فرقه جارودی زیدی را نقل کرده که بنده نگارنده چون اورالمامی و اثنی عشری میدانم بشرح آن پرداختم و برای تیمن و تبرک اسامی کتب تألیفیه اورا که بعقیده ما از منابع قدس سرچشممه گرفته اگرچه بنام فرقه زیدیه است مذکور می‌شویم ولی در مر واقع شیعی است.

- ۱- کتاب روات خاصه جعفری
- ۲- کتاب روات و محدثین اعم از شیعه و سنی
- ۳- کتاب کسانیکه از حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام روایت کردہ‌اند بنام من روی عن علی
- ۴- کتاب من روی عن حسن و حسین علیهم السلام
- ۵- کتاب من روی عن علی بن حسین (ع)
- ۶- کتاب من روی عن الباقر (ع)
- ۷- کتاب من روی عن جعفر بن محمد (شاید این کتاب با فرازیک یا کتاب باشد)

- ۸- کتاب من روی عن زید بن علی (شیخ طوسی اعلی‌الله مقامه در نالیفات خود باین کتاب اشاره نموده است) .
- ۹- کتاب الجهر به بسم الله الرحمن الرحيم
- ۱۰- کتاب الولاية ومن روی غدیرالخم
- ۱۱- کتاب فضیلت .
- ۱۲- کتاب من روی ان علیاً قسیم الجنة والنار
- ۱۳- کتاب الطائی
- ۱۴- کتاب حدیث الرایة
- ۱۵- کتاب الشوری
- ۱۶- کتاب شهداء مع علی بن ایطالب
- ۱۷- کتاب شیعه از اصحاب حدیث
- ۱۸- کتاب من روی عن فاطمه علیها السلام
- ۱۹- کتاب یحییٰ ابن حسین بن زید
- ۲۰- کتاب صلح حضرت امام حسن(ع) و معاویه
- ۲۱- کتاب تفسیر القرآن

بعلاوه زیدی که هنالیب شیخین را قبول ندارد و عمال دولت عباسی هم ناقلين اعمال اورا معرض میدانسته و رویه اورا رویه اهل جماعت میداشتند.

چه اگر ابن عقدة شیعه اثنی عشری نبود او را با تأییف کتاب اسماعیل رجال که کلامروات و محدثین شیعه جعفری هستند و شماره آنان به چهار هزار نفر میرسد

چه کار .

واگر فقط فقه شیعه امامیه را در کتب خود درج میکرد و یا کتابی مخصوص در فقه اثنی عشری تأییف میکرد محملی داشت که گفته شود برای تأیید مبانی فقه زیدیه دست باین کار زده است زیرا بطوری که اشخاص خبیر و بصیر نقل نموده اند تفاوت فاحش در ابواب فقه این دو فرقه وجود ندارد و غالباً احکام و دستورات متعدد است با اینچال

همت‌گماردن ابن عقده بجمع آوری اسامی و معرفی روات و محدثین شیعه تحت عنوان شاگردان حضرت جعفر بن محمد الصادق علیہما السلام مخصوصاً تدوین و تنظیم مقررات مذهب شیعه بطوريکه علامه حلی پسندیده و در صورت زیدی بودن او باو ربطی نداشته دلیل قاطع به اثني عشری بودن او است وزیدی بودن ابن عقده مانند کتبی است که ابن طاووس و سایر علماء در مثالب غاصبین حقوق اهل بیت تأثیف و نامهای مؤلفین ناشناس بر آن میگذاردها اند تا از تعریض مخالفین مصون باشند .

ابن عقده در قوه جافظه نظیر نداشته و مورخین نوشته‌اند از زمان ابن مسعود (علوم نیست مقصود عبدالله بن مسعود صدر اسلام است یا دیگری – نامه دانشوران) بعد شخصی که چنین حافظه داشته باشد در کوفه دیده نشده بود و در نقل اخبار مقبول الفرقین بود و آن عده از علماء عامه که او را ثقة نمیدانستند عده قلیلی بیش نبودند که نمیتوانستند با همیت مقام و تقوی و قدس و تخصص علمی ابن عقدہ لطمه وارد کنند و سه نفر از مورخین نامی مانند ابن کثیر و ذهنی و یا فرعی بعبارت متقارب در باره او گفته‌اند .

انه كان يجلس في جامع برايا و يحدث الناس بمثالب الشيixin و لذا تركت روایاته و الأفلاك لامفى صدقه و ثقته .

یعنی ابن عقده در مسجد برآ نامی نشست و مطاعن شیخین را حدیث میکرد لذا روایاتش متروک گردید والا در صداقت و وثاقت او احدی را گفتگونیست - و چنین مقامی را کمتر کسانی از علماء بزرگ در جامعه احراز کرده‌اند که موافق و مخالف او را راستگو و موثق بدانند .

وفاتیش در کوفه و بنقل دانشوران ادعا شده که ششصد بار شتر کتاب در متروکات خود باقی گذارد و در سال ٣٣٣ بعالی جاویدان شافت . رحمة الله عليه وعلى ابي اوصى